

wanhoop bovenwaarts gestrekt, een peinzende figuur in modern heerenkostuum met op den grond starenden blik, in gebogen houding neerzittend op het brok van een kroon, lijst of zuil, een jonge vrouw voorover en languit liggend op den grond. Naast deze figuren van jammer staat meer rechts een naakte jonge vrouw, een meisje nog, eenige

met nieuwe kracht, in nieuwe schoonheid weer onthullen en zich tooien zal. Eenigszins vreemd doet het modern kostuum, met een rood lintje in het knoopsgat tegenover de naakte, symbolische vrouwenfiguur. De oude man, waarvan men slechts den bovenromp ziet, de jonge vrouw, languit op den grond liggend, zijn zoodanig of zoo weinig

REFUGEES: IN MY STUDIO, DOOR F. W. ELWELL. (MET VERGUNNING VAN DEN SCHILDER).

bloemen in de opgestoken hand houdende en overal om haar heen, op den grond om haar voeten schieten de bloemen op. Het is klaarblijkelijk een herinnering aan den oorlog en de schilder heeft er de overtuiging in uitgesproken, dat hoeveel ellenden en vernieling deze ook met zich brengt, het leven niet gedood kan worden, maar steeds

gekleed, dat hun dracht, als min of meer van alle tijden, niet storend op den algemeenen zin van de voorstelling inwerkt. Maar dit heerenkostuum, al heeft de schilder het in zijn kleur tot een harmonisch geheel met de rest weten te verwerken, schijnt wel wat zeer aan een bepaalden tijd gebonden. Het is waar, dat ook de schilders van de renaiss-